

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Scholarum res.“

Včeraj nastopila je „slovenska“ nižja gimnazija (ali kakor se sama vsled napačnega etimologovanja imenuje „nižji gymnasij“) drugo leto svojega mukepolnega obstanka in s trnjem posutega pota. Prav za prav jej pridevek „slovenska“ le malo pristaja, ker vsa njena notranja uprava je nemška in čeravno se vsi predmeti, razun nemščine in grščine, izključno le v slovenskem jeziku poučujejo, vendar dobivajo učenci le nemška spričevala v roko in še celo pod slovenske naloge se podpisujejo nemški redi, kakor bi učenci ne smeli izvedeti, kaj pomeni „befriedigend“ ali „genügend“ v slovenskem jeziku. V vseh drugih jezikih obširne naše monarhije, ki so po zakonih priznani, izdajajo se tudi šolska spričevala, samo v slovenskem ne! In potem naj bi bili Slovenci na ta zavod ponosni, ali pa naj bi se zadovoljili s to vladno drobtino ter prenehali zahtevati popolno ravnopravnost našega jezika? Seyeda, če nemamo niti jedne slovenske gimnazije, potem ne moremo misliti na slovensko pravno akademijo, ali pa na slovenska predavanja na Graškem vseučilišču. Tisti, katerim je narodova blaginja v obrambo izročena, naj si to stvar k srcu vzamejo in store svojo narodno dolžnost!

Trnjeva je pot slovenske nižje gimnazije v Ljubljani, ker niti dostojnih, niti dovoljnih prostorov nema za toliko število učencev in za predpisana učila. Kakošni da so ti prostori, to ve vsak Ljubljančan, kdor pa nema o njih pojma, naj le pomisli, da je bilo poslopje že v srednjem veku sezidano (že l. 1242 stal je na istem mestu frančiškanski samostan), in sicer zidano ne samo kot samostan, nego tudi kot trdojava proti zunanjim sovražnikom. Šolske sobe so v pravem pomenu besede „magacini“, tamni, vlažni in ozki. Pod je ves sprhnel in treba ga je vedno „fikati“ (krpati), zidovje pa je vse plesnjevo, polno bakterij. Kljub temu, da se je zidovje na novo pobelilo in da se je v vsaki sobi po jeden kilogram žvepla izpalil, vendar se pri tleh še vedno pozna plesnoba in lise, ki nastajajo vsled spojenja raznih plinov. Ali je čudo, da v tleh sobah učenci zbole in da posebno njih oči neizmerno

trpe? Mar ni višjim oblastvom znano, koliko učencev je bilo lani zbolelo za egiptovsko očesno boleznijo in koliko časa se zaradi tega neso mogli udeleževati šolskega pouka?

In kje je pa potreben prostor, kje zadosten zrak v teh sobah? Ne samo, da je naravna razsvetljava vsled nezadostnih oken in nasproti stoječih poslopij onemogočena; ne samo, da se prostori ne dajo zračiti in se v njih nemore nikoli doseči enakomerna toplota (včasih je po zimi tako mrz, da morajo učenci med poukom svoje suknje obleči), nego omenjeni magacini so tako ozki in nizki, da večje število učencev absolutno ne more v njih imeti zadostnega prostora in dobivati potrebnega zraka. Že lani prišlo je v jedni sobi na vsakega učenca le 2 m³ (reci le dva kubična metra!) zraka, mesto 9–10 m³, kakor jih šolska higijena zahteva! Kaj bode pa še le letos, ko bode moralo v isti sobi mesto 60 kakih 75 učencev, torej za četrtinko več, sedeti? In vendar imajo vsi ti učenci jednako pravico do šolskega pouka, torej tudi do šolskih prostorov in do zdravju potrebnega zraka.

Če je že visoka naučna uprava za potrebno spoznala drugo gimnazijo v Ljubljani, zakaj jej ni preskrbel tudi potrebnih prostorov? Ali je mari vse jedno, kje naj se poučuje in ali ni visoka vlada sama izdala naredb o šolskih poslopijih in o šolski higijeni. Vlada sili siromašne občine, da morajo celo po vaseh zidati palačam podobna šolska poslopja, a sama se pa ne sramuje šolnino plačujoče učence v zatohle magacine tlačiti. In kaj naj si misli učenček, ko pride iz svetlih, zračnih prostorov ljudske šole najedenkrat v temne, okužene magacine srednje šole? Kako naj se na ta način njegov duh bistri, njegov estetičen čut razvija? Ali ne greši visoka naučna naprava na ta način sama proti svojim lastnim načelom, smotrom in naredbam? Po jedni strani ukazuje, da morajo učenci telovaditi, drsati se, kopati se, sprehajati se, da se celo igrati se; a na drugi strani pa jim vzkratuje najprvi pogoj življenju in rasti, to je zrak, svetlobo in prostor! Ali se ne pravi to lastnim načelom in naredbam nasprotovati?

Ali je po vsem tem kaj čudnega, da se med Slovenci vedno bolj širi prepričanje, da namerava visoka naučna uprava slovensko gimnazijo v Ljubljani „ad absurdum“ speljati in jo uničiti? — Prigodom bugetne debate v državnem zboru smo z gotovostjo pričakovali, da se bode kateri izmed naših državnih poslancev za slovensko gimnazijo v Ljubljani potegnil in jej izposloval boljše prostore. Ali ne samo, da se to ni zgodilo, nego nasprotno, dogodilo se je nekaj neverjetnega: Poslanec Ljubljanskega mesta je govoril za vzpostavljeno Kranjske gimnazije, a poslanec gorenjskih mest, torej tudi Kranja, je molčal. — V Kranji še zmerom lahko obstoji nižja gimnazija, zato je učencev dovolj — dokaz letošnji naval v I. razred srednjih šol —, a to še ne dokazuje, da je v Ljubljani druga gimnazija nepotrebna. In če je potrebna, naj se jej dajo najnujnejša sredstva njene eksistence.

Minulega šolskega leta so člani veleslavnega c. kr. dež. šol. sveta, med njimi tudi blagorodni g. predsednik sam, pregledovali prostore slovenske gimnazije in tudi gosp. deželni poslanec za mesto Ljubljano se je osebno prepričal o njih strahovitem stanju. Vsi ti gospodje so bili jedinih mislij, da v takih prostorih se ne more poučavati in obljubili so svojo pomoč. Ali vendar do sedaj, do začetka drugega šolskega leta, ne le da se ni nič storilo za odstranjenje teh v nebo upijočih nedostatkov, nego prostori slovenske gimnazije so se še bolj skrčili s tem, da je bilo treba še za paralelke IV. razreda nove luknje najti! In pri tej točki naših jadicovanj ustavlja se nam vse daljno razmišljanje!

Anatolska rasa.

Ko se je raznesla po vsi Evropi kakor blisk vest, da so Angleži iznenada zasedli otočič Sigri, ali bolje rečeno, malo mestece jednacega imena na zahodno-severni strani otoka Mitilene, čutil je vsakdo, da, če se obistini ta vest, bi utegnil ta dogodek postati podlaga resnim zapletkam.

Uspehi, ki se ne dajo tajiti, katere je dosegla Rusija v Carigradu glede proste vožnje ladij svo-

LISTEK.

Kje sem jaz čakal letošnjega poletja.

(Vremenoslovna jeremijada v treh spevih.)

II.

V prvem spevu svoje vremenoslovne jeremijade sem vam naštel nekatere kraje, po katerih sem jaz iskal letos spomladi, v ostalih dveh spevih pa sem vam hotel zajeremijaditi: kje in kdaj sem jo bil zasačil, preblazeno letošnjo spomlad ter: kaj in koliko sem naposled užil njenih radostij. Ker pa me je v tem prestreglo poletje in se nam že iz vseh kotov ponuja jesen, navedem Vam tukaj zgolj najpomembnejše postaje svojega romanja za tolikanj zaželjeno spomladjo, potem pa Vam zapojem: kje sem jaz letos čakal poletja.

V Gorici, kamor sem se bil umaknil preneznosni burji iz Vipavske doline, naletel sem letošnjo zimo gosta, katerega ondu dozelej še nisem videl in bi ga ne bil nikoli pričakoval v opevani „Nizzi avstrijski“. In to je bil — sneg, resničen in pravičen, kakeršen pohaja nas severne barbare tostran Trnovskega gozda redovito sleherno zimo. Sneg v Gorici — temu bi se druga leta čudil marsikdo; no, letos smo prebili tolikanj vromenskih čelarnostij, da se že ničmur več ne čudimo. Saj smo videli,

da je ta nebodigatreba pritepenec iz Sibirije, t. j. sneg plesal istemu Vezuvu okrog žarečega temena.

No, Goričanom, kakor sploh vsem južnim mehkužnežem, prizadeval je letošnji sneg mnogo preglavice. Po nekaterih krajih, n. pr. po Furlaniji, so se ljudje tega nepoznanega usiljenca tolikanj ustrašili, da so bojda kar strahu umirali. Pa vam tudi ni šala sneg v močvirnatih ravninah, kjer nimate ni drv, ni zavetnega stanovanja, kamoli gorko-zakurjenih pečij, za kakeršnimi čepimo mi tu gori v planinah vso zimo! Kuruzinje, trsno rožje, vrbovo šibje in oljčno vejevje — to vam je ondu kurivo, hiše kaméne in vlažne brez zimskih okenj, obleka pa prikladna prebivalcem „večno cvetočega vrta evropskega“, potem pa ne zmrznite zlasti ob tisti neslani, na pol surovi ter nezabeljeni polenti. Pravijo, da se po večerih ondu ljudje zatekajo v hleve, k svojim oslekom in volemkom, kjer predejo, pojejo in se razgovarjajo, da se nekoliko ogrejejo, predno zlezejo v bedna svoja ležišča. In kako nepraktiški so se vam ti ljudje vedli s tem neobičajnim severnim gostom. Ko je namreč začelo snežiti, bili so vam toli zbegani, da, kakor trdijo zlobni jeziki, niso vedeli, da-li bi zvonili ali streljali zoper sneg in ko le-ta le ni hotel odjenjati, hoteli so prě nekateri podjetni spekulantje prirediti zoper njega posebne romarske vlake — kâ-li? In potem, ko jim je bil

zamedel vsa pota, zopet niso znali kaj početi z njim. V Gorici so bojda premodri mestni očetje zborovali, ugibali ter premišljevali in lazili okrog njega, kakor mačka okoli vrele kaše teden dni, češ, kako bi se ga lotili in na kakšen način bi se iznebili tega nadležnega „tujca“, naposled pa so ga prepustili lastni usodi, ležečega na cesti, dokler se ga ni usmili dobrotljivo sonce. To vam je bila mladina Goriška bolj praktična! Tu zunaj mesta v takozvani „Rožni dolini“ izvohala je namreč prostrano drsališče, kamor se je hodila — razgrevat vso zimo in to za plačilo, kajti vsak gledalec moral je odšteti primerno ustopnino...

Jaz pa sem romal od „Štefana“ do „Lize“, od „Čoša“ do „Fora“, od „Zvezde“ do „Solnca“, ter od „belega zajca“ do „zlatega jelena in leva“, s kratka: zatekel sem se v duplino k raznim zverinam, kjer sem čutil kaj toplote za premrlo dušo svojo ter ob plapolajočih trsovih ognjih sanjaril o „večni spomladi“, kakor kakšen kratkoviden pesnik o „večnem miru“... Naposled pa se mi je ta duhomorni „dolce far niente“ vendarle pristudil: planil sem po konci ter zbežal preko Soče na Goriško Brda. A tudi tamkaj je ležal debel sneg po vinogradnih gredinah in skozi zelenkasto olčje bril je rezek veter sem doli s plešastega Čavna. Moral sem si torej iznova iskati zavetij in sicer v Šmar-

jega prostovoljnega križarskega brodovja, ki vozi pod trgovinsko zastavo, vzbudili so v Angliji neprijeten čut. Londonsko časopisje udarilo je na veliki boben in začelo pisati, da se je sijajno prekršila Berolinska pogodba in sploh se je pričakovalo, da bode Anglija storila tudi oficijelno kak korak, da na kak način popravi poraz, ki so ga doživeli nje diplomatje v Carigradu. Mesto tega presenetila je Evropo vest o aferi Sigriski, katera pa je kar na mah zopet razpuhtela v nič in katero so nekateri celo hoteli uvrstiti v vrsto časnikaških rac.

Poznejša razjasnila pa so pokazala, da vest nikakor ni bila samo časnikaška raca, nego da je imela pozitivno podlago, akopram se je angleško vojaštvo mudilo le nekoliko ur na turških tleh otoka Mitilenskega. Ker se je pa pokazalo, da ta korak Anglije razun morda Italije nobena vlast ni gledala s posebno prijaznim očesom, in da v Berlinu in na Dunaji nikakor neso za to, da bi se zaradi dogovora Rusije in Turčije delali daljni koraki ter tako spravilo v tek nevarno orijentno uprašanje, premislila se je tudi Anglija.

Akopram je skoro nedvomljivo in je tudi splošno mnenje, da je Anglija hotela s tem napraviti neko demonstracijo proti Turčiji in proti Rusiji, se je vender vsa stvar od angleške strani zasukala tako, da se je reklo: To so bile le slučajne vojaške vaje, kakor se dogajajo večkrat in torej čisto nedolžne in brez pomena. Kdor pa pozna angleško zgodovino in brezozirnost, s katero so povsod postopali ponosnega Albiona sinovi, kadar je šlo za njih interese, bode le težko veroval takim izgovorom. Angleška je s tem korakom le pokazala, da bode v gotovem slučaju postopala zopet tako brezozirno, kakor že mnogokrat.

Za zdaj potekla bode menda vsa zadeva gladko, a to le zarad tega, ker nobena velesil ne čuti potrebe, da bi dregala v sršenovo gnezdo orijentnega uprašanja, dokler ne bode drugega uzroka, nego li je dogovor Turčije in Rusije, ki seveda Angliji ugaja najmanj. Ker se je pa Anglija preverila, da zdaj ni ugoden trenotek, da bi pridobila glavni dve moči trojne zveze za svoje namene, potegnili se je lepo nazaj in dela čisto nedolžno lice, zatrjujoč, da jej še na misli ni bilo, da bi hotela demonstrirati.

Ker se posebno Nemčija v vsem uprašnji drži jako hladno in rezervirano, bode brzkone izlet angleških oklopnice in sprehajanje angleških vojakov po turških tleh Mitilenskega otoka za zdaj ostal brez resnejih nasledkov. Pokazal pa je ta dogodek, da je položaj postal nekako bolj napet in da od dne do dne postaja evropski mir bolj odvisen od tacihih nepričakovanih dogodkov, ki se morda ne bodo vselej končali tako gladko, kakor poslednji Sigriski izlet angleških pomorščakov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. septembra.

Poset cesarja v Pragi.

Ob priliki navzočnosti Nj. Vel. cesarja v Pragi sešli se bodo vsi škofi iz Češke v prestolnici. Tiho

tinu v podzemeljski „knjižnici“ g. dr. Jakopiča, v Gradnem pri brižkem „ježi“, potem ob gostoljubnih ognjiščih v Šent Lovrenci, v Medani in v Kozani pri vrlem rodoljubu g. pl. Reji, pri kučmastem „Rusu“ in za zvenečim glasovirjem prijatelja Hrabroslava Volariča, kateri je okrog mene zbral jarnogrlje briške slávce, kateri so mi prepevali miloubrane pesmi njegove vso noč. Ker pa o spomladi ni bilo tod nikjer sledu, pogledal sem skozi uhod v tolikanj proslavljeni „vrt Evrope“, v solčno Italijo. Toda prišedši v Videm = Udine „la gran capitale dei Friuli“, zmrznil bi bil izvestno pod tistimi kameninimi „arkadami“, da me ni rešil ondotni prijatelj — pesnik „Zamejski“, kateri me je visoko gori v svoji samotarski „celici“ s čarodejnim sokom iz podzemeljske lekarne nadškofove zopet obudil v življenje...

Izpod kamenitih Videmskih hodnikov obrnil sem se nazaj na avstrijska tla ter krenil preko kraških golič v Trst, na nizko obal sinje Adrije. No tu me je vsprejela toli razjarjena burja, da sem jedva pribežal do prve kavarne ondu „na vogalu“. „Zdaj mi je zadosti!“ vskliknil sem z grmečim sonetarjem Dunajskim ter se zaklel, da se ne ganem iz kota, dokler mi spomlad ne pricvete pod nos. Pa tudi dostojno i pravedno je, da si človek, te- kajoch toliko časa po svetu, privošči nekoliko odmora

mašo v dvorni kapeli bral bode kardinal knezonadškof grof Schönborn. Iz vseh krajev napovedani so posebni vlaki k cesarskim slavnostim. Na vseh gorah in holmih ob železniški progi, po kateri se bode vozil cesar, užgali se bodo po sklepu dotičnih občin kresovi, s katerimi bode narod pozdravljaj svojega vladarja tudi iz daljave.

Zahteve vojnega ministra.

Kakor se poroča iz zanesljivega vira z Dunaja, bode za zdaj davkoplačevalcem še prihranjena bridka čaša povišanja vojnega budgeta. Dogovori mej finančnima ministroma obeh državnih polovic dosegli so svoj namen in se bode vojni budget povikšal le prav neznatno. Niti pri pešcih niti pri lovcih se ne bode izvršilo nameravane pomnoženje. Vsaj v prihodnjem budgetu se ne bode zahtevalo kaj jednacega.

O podržavljenji železnice.

Vest, ki se je te dni razširila, da vlada namerava podržaviti severno železnico, oporekajo vsi Dunajski listi, ki so v dotiki z vlado. Ta železnica bode pač prišla tudi na vrsto, a čas, kdaj se bode to zgodilo, je popolnoma negotov. To natanko določiti ni mogoče. Za zdaj sta Karola Ludovika železnica in Dubcovaške železnice prvi, kateri se bodeta podržavili. Prvoimenovana utegne že početkom bodočega leta postati državna železnica. S časom bode se podržavile polagoma vse privatne železnice, a kedaj, to se ne da določiti tako apodiktčno.

Podržavljenje severne železnice.

Na borzi je razširjena vest, da vlada namerava podržaviti severno železnico. Kakor se poroča, ta vest ni neverojetna in se utegne uresničiti.

Vnanje države.

Rusi v centralni Aziji.

Nedavno se je poročalo nekaterim listom, da so zadele ruske čete ob afganski meji ob čete emira in da se je vnel mej njimi boj. Danes se ta vest potrjuje ter se imenuje kraj boja, to je Hinduško gorovje. To gorovje je že na afganskih tleh in se razteza le kacic 100 kilometrov severno od Kabula, glavnega mesta Afganistana ter loči afgansko pokrajino Badakšan od zemelj Abdurrahman Khana. Rusi so bili torej že v prav nevarni bližini Kabula in severnozahodne meje britske Indije. Od Pešaverja in gornje Indove doline do Kabula je namreč preko Cheiberske soteske samo 250 oziroma 300 kilometrov. Daljne podrobnosti o boji neso znane.

Izvažanje rži iz Rusije.

Kakor se poroča francoskemu listu „Debats“ iz Moskve se je nadejati, da bode v novembru ali decembru dovolj zaloge rži, da bode vlada lahko preklicala ukaz, ki zabranjuje izvažanje rži.

Bismarck in nemški cesar.

V dvornih krogih Berolinskih govoré, da se uplivne osebe trudijo, da bi poravnale ali vsaj oblažile razpor mej cesarjem in Bismarckom. Bismarck je baje za gotovo se izjavil, da ne bode prišel v državni zbor in da se ne bode udeleževal razprave o nemško-avstrijski trgovinski pogodbi.

Anglija in otok Sigrí.

V Berlinu zmatrajo vso zadevo z otokom Sigrí, ki je vzbudila toliko hrupa, nekoliko resneje. Splošno se sodi, da vsa stvar ni bila samo nedolžna vojaška vaja, nego da so Angleži se hoteli preveriti, kje bi imeli kako močno zaslombo v bližini Dardanelskih ožin. Angleži so navajeni, da si pomagajo najprej sami in ne pouprašujejo dolgo. Čudno se dozdeva, da Angleška dozdej glede Dardanel ni storila nobenega predloga ali ugovora. Mogoče je tudi, da je Anglija hotela s tem opozo-

riti in svariti Rusijo in Turčijo, da bi vožnja ruskih ladij po Dardanelah utegnila roditi resne zapletke.

Socijalni demokrati v Holandu.

Tudi mej socijalnimi demokrati v Holandu pokazala se je bolj zmerna stranka. Pri nekem socijalističnem shodu v Rotterdamu izrazil se je neki govornik, da je vedno tulenje po revoluciji že zoperno. „Radikalni tednik“ zahteva popolnoma novo organizacijo socijalno-demokratske stranke ter da se osnuje nova delavska stranka. Pred vsem je treba, da se zmerni elementi združijo proti nekaterim breznačajnim osebam, ki vzbujajo krvo- ločne strasti ljudske. Tako govorjenje ni bilo dozdej navadno v teh krogih.

Odnosaji v Chileu.

Ko so v krvavi bitki pri Conconu zmagali kongresovci in je moral pobegniti predsednik Balmaceda, počeli so se odnosaji v deželi zopet nekoliko pomirjati. Kakor se poroča iz Valparaísa, je dežela zadovoljna z začasno vlado in se bodo gotovo kmalu zopet ustanovili redni odnosaji, ker so tri evropske velesile, Francija, Nemčija in Italija že priznale začasno vlado, kar je že pred njimi storila vlada severnoameriških zjedinenih držav.

Dopisi.

Iz Črnomlja 12. septembra. [Izv. dop.]*

Kakor bi bila bomba mej nas padla, iznenadilo nas je imenovanje treh častnih meščanov Črnomljskih, presenetil nas je pa tudi dopis z dne 1. t. m., ki v zvezde kuje napominane može. Vsakdo se mora čuditi temu imenovanju. Nekaj dnij poprej bile so volitve novega odbora, pri katerih je županova stranka sijajno propadla — in zdaj najedenkrat tako odlikovanje! Gosp. Šušteršič izvoljen je bil res štirikrat županom. S kako težkim trudom in tudi zvi- jačo se je to včasih zgodilo, ne bom danes opisoval. Postavno njegovo — županovanje trajalo je torej samo 12 let — kar je več, nanesti so različni rekurzi. Govori se, da je res odložil županstvo, toda šele zdaj, ko so volitve že drugič tako ne- ugodno zanj izpadle, da nima niti najmanjšega upanja biti izvoljen županom. Odstop je torej pri- siljen in bi bil le pred volitvijo časten, zdaj po zgubljeni bitki ni več. Gosp. dopisnik pravi, da je g. Šušteršič našel okolo 4000 gld. dolga pri občini, ko je županstvo nastopil, kateri dolg se pa je do malega brez posebnih občinskih doklad poplačal, in da se je kupil prostor za živinske sejme in tudi plačal. Dobro je to. Gosp. dopisnik pa nič ne pove, da se je mej tem prodala nekaj Kolbernova hiša za 2600 gld., ne pove tudi, za koliko stotakov se je prodalo občinskega zemljišča, ne pove, koliko iz- posojenega kapitala se je mej tem plačalo — jedna sama stranka 600 gld., ne pove, koliko so v teh dolgih letih iznesle obresti od javnih obligacij in od intabuliranih dolgov, ne pove tudi, da se je na- redil dolg v tukajšnji posojilnici. To vse je njemu neznanu (?). Resnici nasprotuje tudi glede posojil- nice, godbe in gasilnega društva. Nima li tu naj- več zaslug g. Jeršinovic? Tudi čitalnici bili so v

*) Sklenili smo bili, da v tej zadevi ne vsprejmemo nobenega dopisa več. A ker nam prihaja dopis za dopi- som in je to že četrti z iste strani, udali smo se še jeden- krat in natisnili dopis, ki mora biti vsakako zaključek. Uredn.

vestno zabajal v svetišča različnih vernikov Trža- škikh, kjer sem se spominjal izreka Vzveličarjevega, da se Bog ne moli samo v templji Jeruzalemskem, temveč po vsem brezmejnem svetu in to v vseh jezikih vesoljnega človeštva...

Neko jutro na začetku maja meseca pa se me poloti zopet brepenenje po svobodnem poletu v širni svet in, glejte! ko me jadri parnik zanese tja doli na južni konec Istre, obvejejo me sladke vonjave in ko se ozrem okolo sebe, predoči se mi vsa pokrajina v bujnem pomladnem cvetju. Tu sem otrešel z nog ves mestni prah ter pobitel nevzdržno križem poluotoka isterskega — od kršne južne obale tja gori pod gozdnati Snežnik, ter iz oblo- vorjene Liburnije preko Učke Gore tjekaj na trso- vite bregove zapadne. Kakor bi pihnil, potekel mi je mesec mej vonjivem cvetjem in ob presladkem petji stoterih in stoterih slávcev in ne bodi grdo rečeno! — zaljubljenih oslov isterskih in glejte, ko so na kresni predvečer tam doli ob Poreču zapla- polali visokozubelni kresovi, vzdramil sem se iz spomladne svoje zamaknenosti ter vzuesen pozdravil solčno poletje.

Koliko pa sem užil od tega letošnjega poletja, o tem Vam zastočem v poslednjem svojem spevu. V Ljubljani na konci pasjih dnij 1891.

Prostoslav Kretanov.

kritičnih časih drugi možje na čelu, ne pa g. župan. Ste li tako hitro pozabili gg. Kuralta in Deva? Kako požrtvovalen je g. župan v narodnih stvarih, zna g. dopisnik jako dobro. Baš je on svoje dni v tej zadevi britko tožil. Naravnost smešna je trditev, da je naš župan nemčursko stranko pri državno-zbornih volitvah ob tla vrgel. Prosim, povejte nam vendar, kje in kdaj? Je li morda on sam deloval za narodno stvar v Črnomlju? Ali je morda njegov glas za vse druge štel?

Ako je mesto napredovalo v zunanjem lici, ni to županova zasluga, ampak dotičnih hišnih posestnikov. Saj tu ne boste trdili, da je on kaj v ta namen žrtvoval. Napredek je pač res težak, o tem smo se preverili v minolih letih Šušteršičevega županovanja; tudi s skromnimi močmi in pripomočki, ki so občini na razpolaganje, dalo bi se bilo v teku tolikih let mnogo več storiti, kakor se je.

Zdravnik g. Pavlin biva res že dolgo vrsto let v Črnomlju, tudi je precej časa že občinski odbornik, član krajnega šolskega sveta in nekaj let tudi njega predsednik. Kako uspešno je pa njegovo delovanje v odborih, ve vsakdo, kdor je imel kakorikoli priliko z njim sodelovati. Redke, zelo redke so seje, katerih se udeleži in še takrat pouprašuje, „al' še ne bo konec“.

Kake zasluge bi imel pri zidanju nove šole, pač ne vemo, to pa znamo, da bi se bila istotako i brez njega sezidala. Ko bi ga bil g. dopisnik pohvalil, da je dober lovec, drage volje bi mu pripoznali to njegovo spretnost. Kot dobrega domoljuba ga svetu izpostaviti, ki ima mnogo zaslug za narod, je pa le predrzno. Za kateri narod pa ima zasluge? Za slovenski menda vendar ne, za kojega sine rabi razne psovke. Rudečica Vas mora obliči pred vsakim rodoljubom, ako takega moža imenujete požrtvovalnim delavcem za narod.

O tretjem častnem meščanu, gosp. Müllerju, opomnim samo to, da se nam čudno zdi, kje je g. dopisnik letos našel njegove zasluge. Lani ni našel dobre trobice na njem, pripoznaval mu ni niti najmanjše zasluge, pošiljal ga je v Tribuče itd. Letos pa najde take zasluge.

H koncu še samo to, da je skrajno žaljiva in neresnična dopisnikova trditev, da odlikovanci uživajo popolno zaupanje poštenih meščanov in občanov. Kako to, da je g. župan ulovil v 3. volilnem razredu od oddanih 126 glasov samo 23 glasov? In da je v prvem razredu le vsled omahljivosti na naši strani prodril in da je njegov privrženec v novem odboru le vsled zanj ugodno odločevšega žreba v odbor prišel? Smo potem mi vsi drugi nepošteni?

Sicer pa o podeljenju častnega meščanstva še ni zadnja beseda govorjena. Pritožba je uložena, ki bode, ako potrebno, pred upravno sodišče prišla, kajti tako po domače kot pri nas, se nikjer častni meščani ne imenujejo. Dotična točka se niti ne postavi na dnevni red, ne naznani in ne utemlji se nujnost predloga, in dotičniki — člani občinskega odbora, sedijo „ganz ungenirt“ v svetovalnici in glasujejo drug za drugega!

Domače stvari.

— (Prenapolnjeni gimnaziji.) V tukajšnji višji gimnaziji vsprejeli so početkom tekočega šolskega leta 614 učencev, torej 37 več, nego lani; a v nižji gimnaziji 391, torej 57 več kot v začetku lanskega šolskega leta. Obedve gimnaziji štejeta skupno ogromno število 1005 učencev! Ker imata obe v vsakem razredu paralelke, poučevalo se bode v 24 oddelkih! Iz tega se vidi, da je v Ljubljani več nego zadosti učencev za dve popolni gimnaziji in vrhu tega bi jih bilo še zadosti za nižjo gimnazijo v Kranju.

— (Mariborska gimnazija.) Kako potrebna je bila ustanovitev slovenskih paralelek na Mariborski gimnaziji, pokazalo se je zopet letos. V slovenski oddelek prvega razreda upisalo se je nad 100 učencev. To število se bode pač zmanjšalo pri vsprejemnem izpitu, a dokaz je, da so slovenske paralelke potrebne in da ljudstvo pozna njih korist.

— („Glasbena Matica“.) Opozarjamo še jedenkrat čitatelje, da je jutri soboto zadnji dan za upisavanje učencev za glasbeno šolo in sicer od 9. do 12. ure zjutraj v društvenih novih prostorih, Gospodske ulice, Knežji dvorec v II. nadstropji. Pri oglašnji se plača udnine 2 gld., če se to že prej ni zgodilo, potem 1 gld. šolnine in mesečne učnine 1 gld. 50 kr. zanaprej. Vse drugo je razvidno iz že objavljenih razglasov.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) dopisal je gosp. Sušnik 4 gld. 50 kr. „kot donesek vesele družbe v Škofjiloki“. — Najiskrenejša zahvala! — Veselje se spominjaj se bode sobratov.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Program za izlet slovenko-hrvaškega posebnega vlaka v Prago.) Dne 22. septembra: O prihodu v Prago določitev stanovanj na kolodvoru. Dne 23. septembra: Ob 9. uri sestanek pred razstavo, pozdrav izletnikov po razstavnem odboru in poset razstave pod vodstvom odbora. Ob 1/2 1. uri popoldne skupni obed v salonu Plzenske restavracije v razstavi in oddaja ustopnic za gledališče. Dalje poset razstave, in zvečer ob 7. uri poset narod. gledališča, potem večerja v restavraciji „Choděv“. Dne 24. septembra: Ob 8. uri zjutraj sestanek v kavarni „Slavija“. Od tod v novi in stari Češki Muzej, ob 11. uri popoldne poset magistratne palače. Ob 1/2 1. uri popoldne skupni obed v „Meščanski Besedi“. Popoldne v razstavi. Zvečer Fontaine-Lumineuse. Poslej koncert v Meščanski Besedi. Dne 25. sept.: Ob 8. uri zjutraj sestanek v kavarni „Slavija“, od tod na Hradšane in opoldne obed na Žofinjskem otoku. Popoldne ogled mesta, starega židovskega pokopališča, Rudolfinuma, ali v razstavo. Zvečer v restavraciji „Hrabah“ (tamburaši). Dne 26. sept. pričnejo se cesarske slavnosti, za katere je poseben program.

— (Obisk deželnega muzeja Rudolfinuma.) Muzejske zbirke je dovoljeno ogledovati vsak dan proti plačilu ustopnine 30 kr. za osebo. V obče je dovoljen ustop vsakemu brez ustopnice ob nedeljah od 10. do 12. ure in v sredah popoldne od 2. do 4. ure.

— (Z Goriške razstave.) Kranjska kmetijska družba razstavila je v gospodarski in gozdarski razstavi v Gorici skupino prepariranih rib in ptic, katere so škodljive ribarstvu. C. kr. poljedeljsko ministerstvo razstavilo je postrvi iz Idrišce.

— (Dolenjska železnica.) Ker se je južna železnica, ki se je dolgo branila, konečno udala, se je uprašanje, kje se bode Dolenjska železnica spojila z južne železnice tirom, ugodno rešilo. Po daljih razpravah dovolila je namreč južna železnica, da sme tir Dolenjske železnice iti poleg in preko tira južne železnice, da pride po bližnjem potu do državnega kolodvora, nego bi bilo to mogoče, da ni dala južna železnica tega dovoljenja. Bodoči mesec se bodo torej že začele obravnave za odkup potrebnih zemljišč in se bode že letos moglo pričeti graditi železnico, posebno večje točke, ki potrebujejo delj časa.

— (Telefon v Ljubljani.) Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani je ulogo 27 Ljubljanskih tverd, v kateri prosijo, da bi se troški za napravo telefonske zveze znižali, pri visokem c. kr. trgovinskem ministerstvu podpirala. C. kr. poštno in telegrafsko ravnateljstvo pa sedaj zbornici naznanja, da mu je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo javilo, da se po določenih telefonskega reda z dne 7. oktobra 1887 znižanje zgradne pristojbine ne dopušča in da je le v prav izjemnih slučajih dovoljeno to pristojbino plačevati v obrokih. Ker c. kr. poštno in telegrafsko ravnateljstvo v Trstu dalje naznanja, da je uresničenje tega projekta le tedaj mogoče, ako se najmanj 30 naročnikov oglasi, trgovska in obrtniška zbornica uljudno vabi intereso vane kroge, da napravo državne telefonske zveze s tem omogočijo, da se definitivno izrečejo, da pristopijo. Zbornica dalje opozarja na to, da je c. kr. poštno in telegrafsko ravnateljstvo naročilo c. kr. mestnemu poštному uradu v Ljubljani, da prevzema došla kolekovana pristopna izrecila in da trgovinskega ministerstva naredbo (u. l. št. 85 iz l. 1887.), ki govori o napravi in vršbi državnih telefonskih zvez, prodaja onim, ki o tej zadevi pouprašujejo, proti plačilu 10 kr. komad. Razun tega daje tudi c. kr. inženjer Ivan Scarpa v Ljubljani pojasnila o napravi in vršbi nameravane državne telefonske zveze vsakemu, ki se pri njem oglasi.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 6. do 12. septembra kaže, da je bilo novorojencev 27, umrlih 19, mej poslednjimi 1 za škrlatico, 1 za legarjem, 1 za jetiko, 16 za različnimi boleznimi. Mej umrlimi sta 2 tujca, 6 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli za škrlatico 1, za tifusom 1, za grižo 1.

— (Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) Čast. g. F. Šostarič, provizor

pri sv. Lenartu v Slov. goricah, je dobil župnijo sv. Trojice pri Mali nedelji. Čast. g. novomašnik Alojzij Šoba je postal kaplan pri sv. Frančišku v Stražah.

— (Bosensko-hercegovske čete), ki so se udeležile vojaških vaj v dolnji Avstriji, došle so včeraj v Zagreb ter se takoj odpeljale s Sisak-Brodskim vlakom. Na kolodvoru jih je pozdravila vojaška godba in mnogo občinstva.

— (Nova šola) V Dobrovcah na Dravskem polji na Spodnjem Štajerskem odprla se bode nova ljudska šola, jednorazrednica.

— (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Konjicah) ima svoj redni občni zbor prihodnjo nedeljo, dne 20. septembra ob 3. uri popoldne v dvorani posojilnice v Konjicah. Dnevni red: 1. Poročilo podpredsednika, blagajnika in tajnika. 2. Volitev novega odbora. 3. Predavanje. Potem prosta zabava na vrtu pri Andreju. Odbor.

— (Slov. bralno društvo v Trziči) ima svoj redni občni zbor dne 20. septembra popoldne ob 3. uri v društvenih prostorih. Na redu je: 1. Poročilo blagajnika. 2. Volitev odbora in posamezni nasveti.

— (Veselica pevskega društva „Hajdrih“ in tamburaškega zbora v Proseku) v nedeljo 20. t. m. v dvorani „Lukša“ ima naslednji vspev: 1. I. Farkaš: Poputnica „Hrvatske“, udara tamburaški zbor. 2. „Husitska“, poje moški zbor. 3. a) M. Vilhar: „Pod oknom“, b) I. pl. Zajc: „Bože živi“, udara tamburaški zbor. 4. A. Hajdrih: „Kantata dr. Lavriču v spomin“ veliki moški zbor s čveterospevom in samospevom baritona. 5. Abram-Dekleva: „Venec slov. pesnij“, udara tamburaški zbor. 6. I. Kocjančič: „Njega ni“, poje moški zbor. 7. „Putifarjeva žena“, veseloigra v jednom dejanji. Ustopnina 20 kr., sedeži 10 kr. Čisti dohodek namenjen je za nabavo društvene zastave. Začetek ob 6. uri zvečer.

— (Trtna uš v ameriških trtah.) V nekem vinogradu v Slovenskih goricah našli so trtno uš že tudi v ameriških trtah. Vrše se daljna preiskavanja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Novomesto 18. septembra. V družbi policaja preganja po gostilnah okrajni glavar Schwarz dijake, popevajoče slovenske narodne pesmi.

Novomeščani.

Berolin 18. septembra. „Vossische Zeitung“ javlja: Na Jüterborškem štrlišču razpočila se karteča. Težko ranjena jeden major in neki orožar; jeden stotnik, dva topničarja in lazaretni pomočnik lahko ranjeni. Orožar težko da bode okreval.

Trst 17. septembra. Cesar došel danes opoldne v Miramar. Na kolodvoru ga pozdravili nadvojvoda Ludovik Salvator, cesarski namestnik in poveljnik vojaške postaje.

Dunaj 17. septembra. V spremstvu cesarja pri potovanju v Prago bode tudi nadvojvoda Franc Ferdinand.

Peterburg 17. septembra. Kakor se zagotavlja, izdala se bode jutri nova emisija 25 milijonov rubljev, ki se pokrijejo v zlatu.

Berolin 17. septembra. „Vossische Ztg.“ poroča o resnih bojih mej ruskimi in afganskimi četami v okraji Hindukuš. Afganci bili so tepeni.

London 17. septembra. Pariški dopisnik „Times-a“ javlja iz Budimpeštanskega vira, da je oficijelni tekst ponovljene trojne zveze pridržal definicijo, kaj je smatrati za casus belli. Šele pri zadnjih manevrih se je ta točka doglala mej obema cesarjema. Cesar Franc Jožef je predlagal namreč sledeče slučaje, ki bi bili smatrati za casus belli: Če Francija napade Italijo, istotako če Francija napade Nemčijo ali konečno, če Rusija napade Avstrijo.

San Sebastian 17. septembra. Ministriški predsednik odločil se je, da se uvede v španski vojski pruska puška Mauserjeva.

Razne vesti.

* (Češki Metuzalem.) Te dni prišel je na razstavo v Pragi starček ki je doživel že 114 let. Pred sto leti posetil je kot 14 letni deček prvo češko razstavo l. 1791. Njegov zet spremil ga je do Prage. Zove se Kajetan Koskova in stanuje v nekem selu v Pačavskem okraji. Ta čestitljivi starček, ki je še čil in čvrst, vzbudil je gotovo veliko zanimanje vseh obiskovalcev razstave.

* (Praunuki Radeckega.) Ob priliki, ko bode cesar posetil Liberec, predstavili bodo mu tri sinove umrlega grofa Teodora Josipa Antona Radeckega in pravnuke slavnega vojskovodje. Stari so 4, 6 in 7 let in so zdaj pri svojem starem očetu po materi, pri baronu Liebigu, ker jim je tudi mati že umrla.

* (Ponesrečena svatovska družba.) Pri vožnji neke svatovske družbe po reki Dyle blizu Mechelna pripetila se je grozna nesreča. Vsled hudega vetra prekopicnil se je čoln in sta utonila ženin in nevesta in osem svatov.

* (Požar v žganjarski tovarni.) V Rochefortu nastal je požar v tovarni za žganje, ki se je razširil grozno hitro in je bilo vse mesto v nevarnosti. Cele reke gorečih spiritusov razlile so se po ulicah in prouzročile velik strah. Gledališče in jeden hotel sta pogorela popolnoma, arsenal in več hiš je poškodovanih. Tudi več ljudi je ranjenih.

* (Grozen umor.) Profesor Dubois na tehnični šoli v Saint Briencu na Francoskem umoril je svojo ženo in dva otroka. Sunil je ženo, ko je spala, z nožem v vrat in trikrat v srce, potem vzel oba otroka iz postelje družega za družim in ju polagoma zadavil. Potem se je oblekel, zaklenil dekle v svojo sobo in odšel. Proti jutru čula je dekla profesorja ko se je vrnil. Ker jej ni odprl, klicala je ljudi skozi okno. Našli so vse mrtve, ženo otroka in profesorja. Obesil se je na gugalico, na kateri so se igrali otroci. Ostavil je pismo v katerem je pisal: Umoril sem svojo ženo, bila je svetnica, ne morem je preživeti. Očividno je bil blazen, akopram poprej nikdar ni kazal tega.

* (100.000 in 50.000 goldinarjev) sta glavna dobitka velike Praške loterije. Opozarjamo svoje čitatelje, da bode žrebanje že dne 15. oktobra.

Signura zdravilna uspeh. Vsem, katere vsled zapetja ali slabega prebavljenja napenja, tišči, jih glava boli, ki nimajo slastij do jedij in ali jim je drugače slabo pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. — Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (4-12)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

17. septembra.

Pri **Maličih**: Pl. Hofbauer, Pokorny iz Gradca. — Menkuš, Rosenthal z Dunaja. — Peteršek iz Mokronoga. — Haneman iz Verone. — Thoman iz Monakova. — Elsbacher iz Laškega trga. — Wardo iz Idrije. — Pintar iz Pečuha. — Lowe iz Aleksandrije. — Maximovich iz Zagreba.

Pri **Stonu**: Bittner, Spiegel, Prybilin, Freund, Kurz, Blachman, Kram, Bundialek, Schroll, Zieger, Böhringer z Dunaja. — Trojani, Eder, dr. Müller iz Gradca. — Jeračič iz Pulja. — Dr. Rojc iz Gorice. — Zazula iz Idrije. — Ječločnik iz Litije. — Smiller iz Karlova. — Zupan iz Opatije. — Kjuder iz Istre. — Urbančič iz Pazina. — Vranič z Vrha. — Zamlič iz Voloske. — Vavken iz Orkijan. — Margulis iz Budimpešte. — Steiner iz Siska. — Bettelheim iz Velike Kaniže.

Pri **avstrijskem cesarju**: Može iz Dolenjevasi. — Küssel iz Rateč. — Gantar iz Studenca. — Saitz iz Kostanjevice.

Pri **bavarskem dvoru**: Joscht iz Gradca. — Feja iz Zagreba. — Cvek iz Kamnika. — Celestina iz Litije.

Pri **južnem kolodvoru**: Gläser, Tasch z Dunaja. — Lergetporer z Bleda. — Palese iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

16. septembra: Marija König, usmiljena sestra, 68 let, Kravja dolina št. 11, srčna hiba.

V deželni bolnici:

15. septembra: Pavl Brate, delavec, 70 let, marasmus. 16. septembra: Jožef Ahačič, črevljar, 56 let, srčna hiba. — Gregor Zalokar, gostač, 65 let, plućnica.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
17. sept.	7. jutraj 2. popol. 9. zvečer	741.4 mm. 739.8 mm. 739.5 mm.	9.4° C 19.0° C 11.6° C	brezv. sl. vzh. sl. vzh.	megla jasno jasno	0.00 mm.

Srednja temperatura 13.3°, za 0.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 18. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	90 75	90 55
Srebrna renta	90 75	90 55
Zlata renta	109 65	109 75
5% marcna renta	101 10	101 25
Akcije narodne banke	1010	1008
Kreditne akcije	276 25	274 50
London	117 30	117 45
Srebro	—	—
Napol.	9 31	9 32
C. kr. cekini	5 59	5 60
Nemške marke	57 70	57 75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	102	90
Ogerska papirna renta 5%	100	35
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati sast. listi	115	—
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	221	—

Zahvala.

Za dokaze sočutja mej dolgo boleznijo moje iskreno ljubljene soproge, za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu, za obile darovane vence izrekam tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, posebno tukajšnji slav. požarni brambi in gg. pevcem slovenskega bralnega društva za milo nagrobno, najsrčnejšo zahvalo.

V Kranji, dne 17. septembra 1891.

Karol Jäger
kavarnar.

(780)

Gospodičina

iz dobre rodbine, izurjena v šivanji, pri kuhi in sploh v vseh hišnih opravilih, želi v kako specerijsko prodajalnico, naj si bode v mestu ali na deželi, v službo vstopiti. — Ponudbe pod črkama A. B. vsprejema iz prijaznosti upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (748—5)

Dekla

pridna in poštena, ki ima veselje do otrok, vsprejme se takoj v službo. — Več pove iz prijaznosti upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (767—2)

Od pluga do krone.

(745—7)

Išče se v najem
v bližini Florijanskih ulic ali kje na Žabjaku
majhen prostor ali podstrešje

(šupa) kot skladišče za les in drva. Prostor zadošča, da je vsaj 50 m velik. — Natančneje pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (779—1)

Trgovska prodajalka

slovenskega in nemškega jezika zmožna, vsprejme se pri tvrdki A. Šinkovc v Ljubljani. (781—1)

Mlad trgovsk pomočnik

vsprejme se v prodajalnico z mešanim blagom. Ustop 1. ali 15. oktobra. — Kje, pove upravnštvo „Slov. Naroda“. (775—2)

Učenec in učenka

stara 15 do 16 let, močna in zdrava, vsprejmeta se takoj v specerijsko prodajalnico. Predstaviti se je osebno. (778—1)

Kje? pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Klavir

v dobrem stanu, lepozvočen, je za 100 gld. na prodaj.

Kje, pove upravnštvo „Slov. Naroda“. (761—2)

„Glasbena Matica“

sedaj

v Knežjem dvorci

Gospodske ulice, II. nadstr.

vsprejema gojence

dne 18. in 19. septembra t. l. dopoldne od 10. do 12. ure, popoldne pa od 2. do 6. ure in dne 20. t. m. dopoldne od 9. do 12. ure.

Poučuje se

klavir, gosli in vsi orkestralni instrumenti ter samospavno in skupno petje, glasbena teorija in harmonija.

Plačuje se

le za poduk na klavirji in goslih ter za samospavni poduk in za poduk harmonije po 1 gld. 50 kr. na mesec, vsi drugi predmeti so brezplačni.

Odbor „Glasbene Matice“.

Pri

Karolu Till-u

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.

Vse

(456—4)

šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbora

risalnih skladnikov, risal itd.

Poslednji mesec.

Velika

Poslednji mesec.

Praška razstavna loterija.

Glavna dobitka:

goldinarjev 100.000 goldinarjev 50.000 goldinarjev

(707—11)

LOZI po 1 gld.

V Ljubljani se dobivajo lozi pri
J. C. MAYER-ju.

LOZI po 1 gld.